

N:o 1.

Ank. till Riksd. Kansli den 21 Mars 1885, kl. 11 f. m.

*Utlåtande, i anledning af väckt motion om ändrad lydelse af § 4
i lagen för Rikets Ständers Bank den 1 Mars 1830.*

Uti en inom Riksdagens Första Kammare väckt och till Banko-Utskottet hänvisad motion, N:o 31, har Herr *A. O. Wallenberg* hemställt, att Riksdagen måtte för sin del besluta sådan förändring af bestämmelserna i § 4 af lagen för Rikets Ständers Bank den 1 Mars 1830, att Riksbankens grundfond komme att höjas från trettiofem till fyratio millioner kronor.

För behandlingen af detta ärende har Banko-Utskottet begärt sammanträde med Lag-Utskottet, och får det Sammansatta Banko- och Lag-Utskottet härmed öfver motionen afgifva utlåtande samt dervid till en början meddela, att, enligt senast förrättade bokslut, Riksbanken vid sistlidet års utgång, utöfver grundfonden och reservfonden samt hvad som, jemlikt 1884 års Riksdags beslut, skall under år 1885 utbetalas till statsverket, innehade ett belopp af 6,246,124 kronor 37 öre, nemligen:

dels återstående behållning af vinstmedel från föregående år	kr. 3,718,738: 32.
dels vinst för år 1884	» 2,527,386: 05.
	Säger kronor 6,246,124: 37;

af hvilket belopp, enligt hvad innevarande Riksdag ny-	
ligen beslutat	kr. 1,200,000: —
skola under år 1886 öfverlemnas till Statskontoret, så	
att följaktligen till Riksdagens förfogande återstå...	kr. 5,046,124: 37.

Bih. till Riksd. Prot. 1885. 6 Saml. 2 Afd. 1 Häft.

Då sålunda dessa medel äro tillräckliga för genomförande af hvad motionären åsyftat och, äfven utan hänsyn till väckt fråga om vidtagande i afseende å Riksbankens verksamhet af särskilda åtgärder i anledning af förslag om upphörande af enskilda bankernas rätt att utgifva egna sedlar å 10 kronor, det i alla händelser kan anses för Riksbanken förmånligt, att dess grundfond, i den mån lämpligen ske kan, än ytterligare höjes, har Utskottet, i enlighet med hvad fullmäktige i Riksbanken, som i frågan afgifvit yttrande, jemväl tillstyrkt, funnit sig böra hemställa, att Riksdagen, med bifall till motionärens förslag, måtte för sin del besluta,

1:o)

att § 4 i lagen för Rikets Ständers Bank den 1 Mars 1830, sådan denna paragraf lyder enligt Kongl. kungörelsen den 8 September 1882, skall erhålla följande förändrade lydelse:

Nuvarande lydelsen:

Banken skall hafva en grundfond af *trettiotvå* millioner kronor och en reservfond af fem millioner kronor. Dessa fonder, hvaruti värdet af bankens fasta egendom, inventarier samt mynt- och medaljsamling icke inberäknas, må ej minskas i annat fall, än att banken skulle göra förlust, som icke kan ersättas af möjligen befintliga, till framtida förfogande reserverade medel, och skall i sådant fall bristen i första rummet afföras å reservfonden samt ovilkorligen af först uppkommande behållning ersättas.

Banken skall hafva en grundfond af *fyratio* millioner kronor och o. s. v. lika med nuvarande lydelsen.

Under förutsättning af bifall härtill föreslår Utskottet derjemte,

2:o)

att Banko-Utskottet må erhålla uppdrag att till Riksdagen inkomma med förslag till de ändringar i

reglementet för Riksbanken, som genom bifall till Utskottets i punkten 1:o) här ofvan gjorda hemställan må finnas erforderliga.

Stockholm den 21 Mars 1885.

På Sammansatta Utskottets vägnar:

I. LYTTKENS.

N:o 2.

Ank. till Riksd. Kansli den 21 Mars 1885, kl. 11 f. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion om skrivelse till Kongl. Maj:t med anhållan att oktroj hädanefter icke må lemnas enskilda sedelutgifvande banker.

Från Riksdagens Andra Kammare har Lag-Utskottet fått sig hänvisad en af Herr *J. Pettersson* i Alfvesta väckt motion, N:o 6, innefattande hemställan, att Riksdagen måtte hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhålla, att oktroj hädanefter icke må lemnas enskilda sedelutgifvande banker.

Sedan på framställning af Lag-Utskottet detta ärende öfverlemnats till behandling af Sammansatt Banko- och Lag-Utskott, får detsamma nu i ämnet afgifva utlåtande och dervid erinra, att vid 1884 års riksdag framställdes af ofvannämnde motionär ett förslag af till alla delar enahanda lydelse som det nu förevarande samt att Riksdagens båda Kamrar utan omröstning biföllo Sammansatta Banko- och Lag-Utskottets uti Utlåtande N:o 2 gjorda hemställan, att hvad motionären föreslagit för det dåvarande ej måtte till någon Riksdagens åtgärd föranleda.